

Rettelsesblad

Erstatter forslag af 18. august 2020

(Der er foretaget rettelser af grammatisk og præciserende karakter, ligesom der er foretaget konsekvensændringer og ændringer vedrørende forslaget opstilling.)

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Dette forslag bygger på de politiske og andre debatter som Inatsisartutlov om obligatorisk pensionsordning har givet anledning til siden årsskiftet samt de erfaringer, som hidtil er indhentet i forbindelse med administrationen af loven.

Debatterne har kredset om flere spørgsmål.

Der har bl.a. været peget på, at det er hårdt for især de mindrebemidlede, at de skal spare op til deres pension samtidig med, at de modtager et skattekort med et tillæg til skatteprocenten.

Borgere med lavere indkomster kan have svært ved både at foretage løbende indbetalinger til deres pensionsordninger og afvikle deres restforpligtelser for tidligere år på samme tid. Problemstillingen kan på mange måder sammenlignes med en situation, hvor en borger med en lav indkomst er kommet i restance med betaling af eksempelvis husleje. I disse tilfælde er borgeren ligeledes nødt til at betale sin løbende husleje samtidig med, at vedkommende skal nedbringe sin restance. Der er tale om en grundlæggende problemstilling, som den enkelte borger har en betydelig indflydelse på, og som det er meget vanskeligt at finde en velegnet løsning på, som vil gælde for alle.

Naalakkersuisut har overvejet, hvorvidt de gældende indkomstgrænser på 100.000 og 150.000 kr. bør hæves således, at flere borgere med lavere indkomster blev fritaget for at spare op til egen pension. Der er ikke fremsat et sådant forslag. Det er der flere grunde til. Rigtig mange er i dag ansat på overenskomster, som sikrer dem, at der indbetales til deres pensionsordninger. Det gælder også ansatte indenfor lavtlønsområderne. Det er efter Naalakkersuisuts mening vigtigt ikke at gøre for stor forskel mellem de, som er ansat på overenskomst og de, som er selvstændige eller ansat udenfor overenskomst. Dernæst er der taget hensyn til, at ikke mindst de lavtlønnede kan få stor glæde af at have flere penge til rådighed i deres pensionisttilværelse. Det er desuden et mål at mindske uligheden i alderdommen, hvilket kræver at ikke mindst borgere med lave indkomster bidrager ved at spare op til deres pension.

Herudover bemærkes, at der er taget en række initiativer, som forbedrer de økonomiske vilkår for bl.a. lavindkomstgrupperne. Der kan peges på, at der er vedtaget et beskæftigelsesfradrag og gennemført en ensprisreform for el og vand. Ensprisreformen medførte eksempelvis, at en familie i Tasiilaq med to voksne og to børn sparer op til 8.000 kroner om året.

I begyndelsen af Covid 19 krisen var der bekymring for, hvordan krisen ville påvirke økonomien og ikke mindst beskæftigelsen i landet. På nuværende tidspunkt tegner de negative virkninger af krisen heldigvis til at være begrænsede for Grønland. Krisen har dog allerede haft stor betydning for den offentlige økonomi og har medført omprioriteringer indenfor bl.a. anlægsområdet. I en tid med en vis usikkerhed om den økonomiske udvikling i de nærmest kommende år, kan det være relevant midlertidigt ikke at øge kravene til borgernes pensionsopsparing. En lidt langsommere indfasning af opsparingskravet vil sætte borgerne i stand til at øge deres forbrug, hvilket kan understøtte en positiv beskæftigelsesudvikling.

Naalakkersuisut har vurderet, om det vil være hensigtsmæssigt at ændre den eksisterende ordning, så alle, der foretager udbetalinger af A-indkomst, forpligtes til at indbetale til modtagernes pensionsordninger. En sådan løsning rummer både fordele og ulemper.

Den største fordel vil være, at løsningen sandsynligvis vil medføre, at flere borgere løbende vil opfylde deres opsparingsforpligtelse og dermed vil færre modtage skattekort med tillæg til trækprocenten.

Den største ulempe vil være, at det med denne løsning ikke er muligt at fritage borgere med de laveste indkomster fra at spare op til deres pension. Løsningen indebærer således, at også borgere med under 100.000 kr. i indkomst skal spare op til deres pension.

Efter en samlet vurdering og herunder især løsningens negative økonomiske konsekvenser for borgere med de laveste indkomster, finder Naalakkersuisut ikke anledning til at ændre forslaget på dette punkt.

2. Hovedpunkter i forslaget

Det foreslås, at opsparingsperioden forkortes, således at den kan ophøre 4 år før det indkomstår, en borger når pensionsalderen. I henhold til § 1 i Inatsisartutlov om alderspension er pensionsalderen 66 år i 2020 og med virkning fra 1. januar 2021 67 år. Ændringen har til hensigt at begrænse antallet af tilfælde, hvor en borger, der har nået pensionsalderen, fortsat skal indbetale til en pensionsordning fordi der ikke er indbetalt tilstrækkeligt i tidligere indkomstår. Når det foreslås, at indbetalingsforpligtelsen kan ophøre 4 år før pensionsalderen, skal det ses i sammenhæng med ændringen af § 7, stk. 3, jf. forslagets nr. 6, hvor der ligeledes indsættes en 4 års grænse.

Der lægges op til præcisering af, hvilke pensionsordninger der kan benyttes. Det følger af forslaget, at det alene er pensionsordninger i pensionskasser, livs- og pensionsforsikringsselskaber i Danmark eller Grønland eller i pengeinstitutter i Grønland som kan benyttes. Denne løsning tjener flere formål. Store dele af det grønlandske arbejdsmarked anvender i forvejen danske eller grønlandske pensionsleverandører. Skatteforvaltningen modtager en eller flere gange om året en række oplysninger fra de danske skattemyndigheder om indbetalinger m.v. til danske pensionsordninger. De danske og grønlandske pensionsleverandører er i alt væsentligt undergivet de samme regler (lov om finansiel virksomhed) og begge landes pensionsleverandører er undergivet samme tilsyn (Finanstilsynet). Der er således betydelige praktiske og faglige fordele ved den foreslåede løsning. Hertil kommer, at skatteforvaltningen ofte vil have vanskeligt ved at vurdere, om andre landes ordninger kan anses for pensionsordninger i grønlandsk forstand. Der kan eksempelvis blive tale om sproglige udfordringer, være uklarhed om det rets- og aftalegrundlag en udenlandsk ordning hviler på m.v.

Inatsisartutlov om obligatorisk pensionsordning undtager ydelser, som udbetales i henhold til en række tjenestemandsløve fra at indgå i opsparingsgrundlaget. Det skyldes, at tjenestemænd omfattes af en tjenestemandspensionsordning. For den enkelte tjenestemand har tjenestemandspensionsordningen en sådan karakter og omfang, at der ikke synes at være behov for regler, der pålægger tjenestemænd at foretage yderligere pensionsopsparing af deres tjenestemandsløn.

Det har efter lovens vedtagelse vist sig, at staten i et vist omfang udsender tjenestemænd ansat efter lov om tjenestemænd til Grønland. Disse tjenestemænd synes på samme måde som øvrige tjenestemænd ikke at have behov for regler, der pålægger dem at foretage yderligere pensionsopsparing af deres løn. Undtagelsesreglen foreslås således udvidet til også at omfatte ydelser udbetalt i henhold til lov om tjenestemænd.

Det foreslås, at stigningen i opsparingsforpligtelsen udskydes med 2 år. Opsparingssatsen vil således fortsat være 6 pct. i 2021 og 2022 for A- og B-indkomst, og 4 procent i 2021 og 2022 for skattepligtigt overskud af selvstændig virksomhed. Hensigten er at give borgerne mulighed for et øget privatforbrug i de nærmest kommende år, for herved at kunne begrænse de forventede negative økonomiske virkninger af Covid 19 krisen.

Det vurderes at være en stor hjælp for både borgere og administration, om der i forbindelse med indhandlingen af produkter fra særligt fiskeri og fangst kan etableres en ordning, hvor en andel af betalingen indbetales på sælgerens pensionsordning. Størrelsen af bidraget bør som udgangspunkt være mindre end minimumssatserne, idet der ikke i betalingen for indhandlingen er taget fradrag for de omkostninger, sælger har haft i forbindelse med fiskeriet eller fangsten. Det vil være mest hensigtsmæssigt, om de involverede parter selv aftaler at etablere sådanne løsninger. Det er dog vigtigt, at alle købere deltager, så der ikke opstår en situation, hvor nogle sælgere ser en kortvarig fordel i at sælge til den ene køber frem for en anden. Naalakkersuisut foreslås derfor bemyndiget til at kunne fastsætte relevante regler i en

bekendtgørelse, hvis det viser sig nødvendigt. I sammenhæng hermed foreslås Naalakkersuisut bemyndiget til at kunne fastsætte bøder for overtrædelse af reglerne i bekendtgørelsen.

Har en borger indbetalt for lidt på sin pensionsopsparing i et indkomstår, anmoder skatteforvaltningen borgeren om at indbetale differencen. Efter gældende regler skal der kun udsendes en sådan anmodning, hvis differencen overstiger 1.000 kr. For at begrænse de økonomiske byrder for borgere med lave indkomster og i øvrigt mindske de administrative byrder, foreslås denne bagatelgrænse hævet med 1.000 kr. således, at borgere, som i et år mangler at betale 2.000 kr. eller mindre, ikke bliver pålagt at indbetale dem til deres pensionsordning.

Overstiger differencen bagatelgrænsen, kan denne opkræves som et tillæg til skatteprocenten eller ved en forhøjelse af skattebilletterne (B-skatterater). Der gælder i dag ingen begrænsninger med hensyn til, hvor gammel differencen kan være. Der kan således opkræves tillæg eller udstedes forhøjede skattebilletter selv om differencen eksempelvis er mere end 10 år gammel. Dette er uhensigtsmæssigt og kan bl.a. gøre det mere besværligt for en borger at overgå fra offentlig forsørgelse til selvforsørgelse, eller for borgere, der har været på uddannelse i et andet land, at vende hjem til Grønland. Der foreslås derfor indsat en begrænsning, så der ikke opkræves differencer, som vedrører indkomstår, der ligger mere end 4 år forud for det indkomstår skattekortet vedrører.

Med henblik på at modvirke spekulation i for sen indbetaling af pension, foreslås differencer, som opkræves via skattebilletter, opkrævet over højst 6 rater. Det vil i praksis betyde, at differencen skal være betalt senest den 20. juli.

Der foreslås herudover foretaget ændringer af redaktionel og præciserende karakter.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I Inatsisartutlov nr. 21 af 28. november 2016 om obligatorisk pensionsordning som ændret ved Inatsisartutlov nr. 16 af 12. juni 2019 foretages følgende ændringer:
§ 1. <i>Stk. 2.</i> Indbetalingen skal senest påbegyndes i det indkomstår som følger efter personen er fyldt 18 år og kan ophøre i det indkomstår vedkommende når pensionsalderen. <i>Stk. 3.</i> Pensionsordningen skal være oprettet i en pensionskasse omfattet af lov	1. <i>§ 1, stk. 2-4,</i> affattes således: ” <i>Stk. 2.</i> Indbetalingen skal senest påbegyndes i det indkomstår, som følger efter personen er fyldt 18 år, og kan ophøre 4 år før det indkomstår, vedkommende når pensionsalderen.

<p>om forsikringsvirksomhed, et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed eller i et pengeinstitut, der har hjemsted eller fast driftssted i Grønland og har Finanstilsynets tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet.</p>	<p><i>Stk. 3.</i> Pensionsordningen skal være oprettet i en pensionskasse, der har hjemsted i Danmark eller Grønland, eller et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted i Danmark eller Grønland, eller i et pengeinstitut, der har hjemsted eller fast driftssted i Grønland, jf. dog stk. 4. Det er en betingelse, at pensionskassen, livs- eller pensionsforsikringsselskabet eller pengeinstituttet er omfattet af lov om finansiel virksomhed og i øvrigt har Finanstilsynets tilladelse til at drive de pågældende virksomheder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Skatteforvaltningen kan efter ansøgning give tilladelse til, at der for en periode på højst 2 indkomstår indbetales til en pensionsordning oprettet i Norge, Færøerne, Island eller et land, der er medlem af EU. Ansøgningen skal indsendes senest 3 måneder efter skattepligtens indtræden. Tilladelsen er betinget af, at personen som led i et ansættelsesforhold flytter til Grønland fra det pågældende land, og at pensionsordningen er oprettet inden tilflytningen. Det er endvidere en betingelse, at personen ikke forventes at opholde sig i Grønland ud over de 2 indkomstår.”</p>
<p>§ 2. Indbetalinger til en persons pensionsordning må i et indkomstår ikke være mindre end 4 procent af opsparingsgrundlaget, hvis opsparingsgrundlaget udgør 150.000 kr. eller mere. Opsparingsgrundlaget udgøres af en persons samlede A- og B-indkomst tillagt beløb, som efter § 41, stk. 2, i landstingslov om indkomstskat ikke medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. dog § 4.</p> <p>§ 4. Ved beregning af opsparingsgrundlaget ses der bort fra ydelser udbetalt i henhold til:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Landstingslov om Grønlands Hjemmestyres og kommunernes 	<p>2. § 2 affattes således:</p> <p>” § 2. Opsparingsgrundlaget udgøres af en persons samlede A- og B-indkomst tillagt beløb, som efter § 41, stk. 2, og § 47 b, stk. 6, i landstingslov om indkomstskat ikke medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved beregning af opsparingsgrundlaget ses der bort fra ydelser udbetalt i henhold til:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Landstingslov om Grønlands Hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland, 2) Landstingslov om tjenestemænd ansat ved Landstingets institutioner, 3) Lov om statens tjenestemænd i Grønland,

<p>tjenestemænd i Grønland,</p> <p>2) Landstingslov om tjenestemænd ansat ved Landstingets institutioner,</p> <p>3) Lov om statens tjenestemænd i Grønland,</p> <p>4) Landstingsforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap,</p> <p>5) Inatsisartutlov om børnetilskud,</p> <p>6) Landstingsforordning om hjælp til børn og unge,</p> <p>7) Landstingsforordning om offentlig hjælp,</p> <p>8) Inatsisartutlov om alderspension,</p> <p>9) Inatsisartutlov om førtidspension,</p> <p>10) Inatsisartutlov om boligsikring i lejeboliger,</p> <p>11) Inatsisartutlov om uddannelsesstøtte, og</p> <p>12) § 2, § 12 og § 14 i selvstyrets bekendtgørelse nr. 25 af 30. december 2013 om vederlæggelse af borgmestre, viceborgmestre, kommunalbestyrelses- og bygdebestyrelsesmedlemmer samt medlemmer af lokaludvalg mv., med undtagelse af vederlag og eftervederlag, som danner grundlag for pensionsbidrag i medfør af § 10, stk. 3, eller § 10, stk. 4, i selvstyrets bekendtgørelse nr. 24 af 30. december 2013 om pension til borgmestre og deres ægtefæller og børn.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved beregning af opsparingsgrundlaget ses der også bort fra:</p> <p>1) underholdsbidrag, der påhviler en persons forældre eller det offentlige, og</p> <p>2) andre pensionsudbetalinger end de, som er omfattet af Inatsisartutlov om alderspension.</p>	<p>4) Lov om tjenestemænd,</p> <p>5) Inatsisartutlov om støtte til personer med handicap,</p> <p>6) Inatsisartutlov om børnetilskud,</p> <p>7) Inatsisartutlov om støtte til børn,</p> <p>8) Landstingsforordning om offentlig hjælp,</p> <p>9) Inatsisartutlov om alderspension,</p> <p>10) Inatsisartutlov om førtidspension,</p> <p>11) Inatsisartutlov om boligsikring i lejeboliger,</p> <p>12) Inatsisartutlov om uddannelsesstøtte, og</p> <p>13) § 2, § 12 og § 14 i selvstyrets bekendtgørelse nr. 25 af 30. december 2013 om vederlæggelse af borgmestre, viceborgmestre, kommunalbestyrelses- og bygdebestyrelsesmedlemmer samt medlemmer af lokaludvalg mv., med undtagelse af vederlag og eftervederlag, som danner grundlag for pensionsbidrag i medfør af § 10, stk. 3, eller § 10, stk. 4, i selvstyrets bekendtgørelse nr. 24 af 30. december 2013 om pension til borgmestre og deres ægtefæller og børn.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved beregning af opsparingsgrundlaget ses der også bort fra:</p> <p>1) underholdsbidrag, der påhviler en persons forældre eller det offentlige, og</p> <p>2) andre pensionsudbetalinger end de, som er omfattet af Inatsisartutlov om alderspension.”</p>
<p>§ 2. Indbetalinger til en persons pensionsordning må i et indkomstår ikke være mindre end 4 procent af opsparingsgrundlaget, hvis opsparingsgrundlaget udgør 150.000 kr. eller mere. Opsparingsgrundlaget udgøres af en persons samlede A- og B-indkomst tillagt</p>	<p>3. § 3 affattes således</p> <p>” § 3. Indbetalinger til en persons pensionsordning må i indkomstårene 2021 og 2022 ikke være mindre end 6 procent af opsparingsgrundlaget, hvis opsparingsgrundlaget udgør 150.000 kr. eller mere, jf. dog stk. 2 og 5. Fra og med indkomståret 2023 til 2026 hæves procenten</p>

<p>beløb, som efter § 41, stk. 2, i landstingslov om indkomstskat ikke medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. dog § 4.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Den i stk. 1 nævnte sats hæves i perioden 2019-2024 med 1 procent årligt, således at satsen udgør 10 procent i 2024.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset bestemmelsen i stk. 1 må en persons indbetalinger til sin pensionsordning ikke være mindre end 2 procent af det skattepligtige overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, hvis overskuddet udgør 150.000 kr. eller mere.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Den i stk. 3 nævnte sats hæves i perioden 2019-2022 med 1 procent årligt, således at satsen udgør 6 procent i 2022.</p> <p>§ 3. Den efter § 2, stk. 1, gældende sats hæves lineært fra 0 procent af satsen for personer, hvis opsparingsgrundlag udgør 100.000 kr. til 100 procent af satsen for personer, hvis opsparingsgrundlag udgør 150.000 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Den efter § 2, stk. 3, gældende sats hæves lineært fra 0 procent af satsen for personer, hvis overskud udgør 100.000 kr. til 100 procent af satsen for personer, hvis overskud udgør 150.000 kr.</p>	<p>med 1 procent årligt, således at satsen udgør 10 procent i 2026.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Uanset bestemmelsen i stk. 1 må en persons indbetalinger til sin pensionsordning i indkomstårene 2021 og 2022 ikke være mindre end 4 procent af det skattepligtige overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, hvis overskuddet udgør 150.000 kr. eller mere, jf. dog stk. 5. I indkomståret 2023 må indbetalingen ikke være mindre end 5 procent og fra 2024 og følgende indkomstår ikke mindre end 6 procent af det skattepligtige overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den efter stk. 1 gældende sats hæves lineært fra 0 procent af satsen for personer, hvis opsparingsgrundlag udgør 100.000 kr. til 100 procent af satsen for personer, hvis opsparingsgrundlag udgør 150.000 kr.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Den efter stk. 2 gældende sats hæves lineært fra 0 procent af satsen for personer, hvis overskud udgør 100.000 kr. til 100 procent af satsen for personer, hvis overskud udgør 150.000 kr. ved selvstændig erhvervsvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Indbetalingspligten i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde ophører, når der i et indkomstår er indbetalt 150.000 kr. eller mere til en persons pensionsordning.”</p>
	<p>4. § 4 affattes således:</p> <p>” § 4. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at den, som er pligtig til at indeholde foreløbig skat ved indhandling af produkter fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl og husflid, skal indbetale bidrag til sælgernes pensionsordninger. Naalakkersuisut kan herunder fastsætte, at bidraget skal udgøre en andel af indhandlingsbeløbet, som er mindre end de efter § 3, stk. 2, gældende satser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan endvidere fastsætte regler om, at bidrag som nævnt i</p>

	<p>stk. 1 kan indbetales til skatteforvaltningen, såfremt den bidragspligtige ikke er bekendt med modtagerens pensionsordning. Bestemmelserne i § 7, stk. 6 og 7, og § 8 finder tilsvarende anvendelse i disse tilfælde.”</p>
<p>§ 5. Indbetalinger til en pensionsordning, som skal medregnes til den skattepligtige indkomst, eller indbetalinger, som ikke kan fradrages i den skattepligtige indkomst, skal ved beregning af opsparingen som nævnt i § 2 omregnes til beløb før skat.</p>	<p>5. I § 5 ændres ”§ 2” til: ”§ 3”.</p>
<p>§ 7. Skatteforvaltningen foretager inden den 31. august en opgørelse af, om der i det foregående indkomstår er indbetalt det i § 2 omhandlede minimumsbeløb på en persons pensionsordninger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Viser opgørelsen, at indbetalingerne til en persons pensionsordninger er mindre end minimumsbeløbet, anmoder skatteforvaltningen personen om at indbetale differencen, såfremt denne overstiger 1.000 kr., til personens pensionsordning inden 4 uger og dokumentere indbetalingen for skatteforvaltningen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Overskrides fristen i stk. 2, kan skatteforvaltningen udstede et nyt skattekort eller nye skattebilletter, hvor differencen opkræves som et tillæg til trækprocenten. Tillægget udgør maksimalt de efter § 2 gældende procentsatser.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Skatteforvaltningen overfører indbetalte tillæg, jf. stk. 3, til personens pensionsordning.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Er skatteforvaltningen ikke bekendt med, at personen har en aktiv pensionsordning, kan skatteforvaltningen oprette en pensionsordning for vedkommende, jf. § 8.</p>	<p>6. § 7 affattes således: ” § 7. Skatteforvaltningen foretager inden den 31. august en opgørelse af, om der i det foregående indkomstår er indbetalt det i § 3 omhandlede minimumsbeløb på en persons pensionsordninger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Viser opgørelsen, at indbetalingerne til en persons pensionsordninger er mindre end minimumsbeløbet, anmoder skatteforvaltningen, såfremt differencen overstiger 2.000 kr., personen om at indbetale differencen til sin pensionsordning og dokumentere indbetalingen overfor skatteforvaltningen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Har Skattestyrelsen ikke modtaget dokumentation for indbetaling inden den 1. november, opkræves differencerne som et tillæg til skatteprocenten eller som en forhøjelse af skattebilletterne. Der kan dog ikke opkræves differencer som vedrører indkomstår, der ligger mere end 4 år forud for det indkomstår, skattekortet vedrører.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Tillæg efter stk. 3 kan maksimalt udgøre de for næste indkomstår gældende satser, jf. § 3, stk. 1 og 2. Konstaterer skatteforvaltningen, at der i løbet af et indkomstår er opkrævet tilstrækkeligt til at dække en persons differencer, udsteder skatteforvaltningen et nyt skattekort uden tillæg til trækprocenten. Overstiger det opkrævede en persons differencer, anses</p>

	<p>beløbet for en foreløbig skat i det indkomstår det konstateres.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Udstedes nye skattebilletter, opkræves differencen over højst 6 rater.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Skatteforvaltningen overfører indbetalte differencer, jf. stk. 3-5, til personens pensionsordning.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Er skatteforvaltningen ikke bekendt med, at personen har en aktiv pensionsordning, eller ønsker den pensionskasse eller anden pensionsudbyder hvor pensionsordningen er oprettet, ikke at modtage indbetalinger fra skatteforvaltningen, kan skatteforvaltningen oprette en pensionsordning for vedkommende, jf. § 8.”</p>
	<p>7. Efter § 8 indsættes:</p> <p>” § 8 a. Der kan i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelser begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende. Er overtrædelsen begået af Grønlands Selvstyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, kan Grønlands Selvstyre, kommunen eller det kommunale fællesskab idømmes bøde.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bøder, der pålægges efter stk. 1 eller 2, tilfalder landskassen.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2021.</p>

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Bliver stigningen i opsparingsforpligtelsen udskudt med 2 år, vil det øge skatteindtægterne i det offentlige, idet størrelsen af fradragene på indbetalinger til pensionsordninger forventes reduceret. Størrelsen af provenuændringerne afhænger af, i hvilket omfang borgerne tilpasser deres opsparingsmønster til de ændrede regler. Det er ikke muligt på baggrund af de foreliggende oplysninger at vurdere dette.

Forslaget forventes samlet at mindske de arbejdsopgaver, som er forbundet med den offentlige administration af ordningen. Det gælder bl.a. ændringer foreslået i nr. 1, 4 og 6.

De foreslåede ændringer skønnes at medføre engangsudgifter til tilpasning af skatteforvaltningens IT systemer på 500.000 kr.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i det omfang borgernes opsparingsmønster tilpasses de ændrede regler for opsparingsforpligtelse.

Administrativt vil forslaget som udgangspunkt ikke have konsekvenser for erhvervslivet. Gør Naalakkersuisut brug af bemyndigelsen til at udstede en bekendtgørelse om indbetaling af pensionsbidrag ved indhandling, vil forslaget dels kunne medføre visse merudgifter til tilpasning af IT systemer og dels øge de omfattede virksomheders administrative opgaver. Der foreligger ikke oplysninger, som gør det muligt at skønne disse virkninger. Det har dog formodningen for sig, at såvel udgifter som de administrative opgaver vil ligge indenfor en acceptabel ramme.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Det vurderes, at forslaget ikke vil have konsekvenser for miljø, natur eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

En udskydelse af stigningen i opsparingsforpligtelsen med 2 år vil øge borgernes rådighedsbeløb, såfremt de tilpasser deres opsparingsmønster til de ændrede regler.

Gør Naalakkersuisut brug af bemyndigelsen til at udstede en bekendtgørelse om indbetaling af pensionsbidrag ved indhandling, vil bekendtgørelsen kunne medvirke til at begrænse antallet af borgere, som ikke løbende opfylder deres opsparingsforpligtelser, hvilket vil være til fordel for de pågældende.

Forhøjelsen af bagatelgrænsen fra 1.000 kr. til 2.000 kr. vil mindske antallet af borgere, som modtager anmodning om at indbetale yderligere til deres pensionsordning. Ændringen forventes især at være til fordel for de mindrebemidlede.

Forslaget om at begrænse det antal år, som kan opkræves via tillæg til skatteprocenterne eller forhøjede skattebilletter anses ligeledes for en fordel for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 3. juli til 20. juli 2020 været i høring hos følgende høringsparter: SIK, Grønlands Erhverv (GE), NUSUKA, KNAPK, IMAK, ASG, PPK, AK, NPK, PFA, SISA, Grønlandsbanken, Bank Nordik, Forsikring & Pension (dansk branche organisation), Avannaata Kommunua, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunua, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Formandens Departement, Departementet for Sociale Anliggender, Familier og Justitsområdet, Departementet for Erhverv, Departementet for Arbejdsmarked, Grønlandske Advokater, Moderniseringsstyrelsen og Forsvarsministeriet.

Der er modtaget høringssvar fra: AK, SIK, IMAK, Grønlands Erhverv Qeqqata Kommunua, SISA, Bank Nordik og Ældretalsmanden.

Modtagne bemærkninger er nedenfor anført med almindelig skrift, mens Naalakkersuisuts kommentarer er anført med *kursiv*.

SIK kan tilslutte sig forslaget. SIK kan tilslutte sig de forskellige elementer i forslaget, herunder at stigningen i opsparingsforpligtelsen udskydes med 2 år, at opsparingsforpligtelsen ophører 4 år før det indkomstår en borger når pensionsalderen og at bagatelgrænsen hæves til 2.000 kr.

IMAK er positiv i forhold til forslaget og er glad for, at man i forslaget tænker på de ældres vilkår.

Grønlands Erhverv (GE) ser ingen grund til at indføre en 2 års begrænsning for indbetalinger til pensionsordninger i Norge, på Færøerne, Island eller andet EU-land, idet dokumentationsforpligtelsen ligger hos lønmodtageren.

Det er rigtigt, at det som udgangspunkt er den enkelte borger, som skal dokumentere indbetalingerne til sin pensionsordning. Der påhviler dog også skatteforvaltningen en opgave med at sikre, at modtagne oplysninger er korrekte og fyldestgørende. Skatteforvaltningen modtager eksempelvis løbende kontroloplysninger fra de danske myndigheder, som er egnet til at vurdere om lovens betingelser er opfyldt. Sådanne oplysninger modtages ikke fra andre landes myndigheder, og der foreligger heller ikke aftaler med andre landes myndigheder om udveksling af relevante oplysninger på dette område. Det forekommer derfor rimeligt at fastsætte en tidsbegrænsning på 2 indkomstår i forbindelse med denne dispensationsadgang.

Det er GE's opfattelse, at der ikke bør betales pension af kapitalindkomster og frie løngoder.

Afkast af formuegoder som fx renter og udbytter udgør en indkomst for den enkelte borger på linje med løn og anden indkomst. Lovforslaget tager bl.a. sigte på, at indkomstnedgangen for den enkelte ved afslutningen af arbejdslivet ikke må blive for voldsom. Som følge heraf er det naturligt at anse afkast af formuegoder som indkomst, der skal indgå ved opgørelsen af pensionsopsparingsgrundlaget.

Frie løngoder sidestilles skattemæssigt med almindelig lønindkomst. Det skyldes at disse har samme værdi for lønmodtageren som almindelig løn. Der ses derfor ikke at være grundlag for at undtage disse ved beregning af opsparingsgrundlaget. En sådan undtagelse vil desuden give anledning til spekulation i at få en større del af lønninger konverteret til løngoder, hvilket vil resultere i en forskelsbehandling af borgere med i udgangspunktet samme indkomstforhold.

GE finder, det bør overvejes at pålægge arbejdsgivere hvis virksomheder ikke er omfattet af overenskomst at tilbageholde til obligatorisk pension. Ellers frygter GE, at for mange kommer i for store restancer.

Som nævnt ovenfor under punkt 1, har Naalakkersuisut efter en samlet vurdering og herunder især løsningens negative økonomiske konsekvenser for de laveste indkomster, ikke fundet anledning til at indsætte et sådant forslag.

Det bør fastsættes i loven, at der ved indhandling, udbetaling af A-indkomster til tolke, musikere eller lignende skal tilbageholdes til obligatorisk pension.

Forslaget indeholder en bemyndigelse til at der kan udstedes en bekendtgørelse om indbetalingspligt i forbindelse med indhandling af fangst, fiskeri m.v. Der ses ikke umiddelbart at antage at en sådan bekendtgørelse vil være utilstrækkelig som grundlag for at indføre en indbetalingspligt på området. SISA har i forbindelse med sit høringssvar oplyst, at der er indgået en rammeaftale med KNAPK om pensionsopsparing, jf. nedenfor. Det er et meget velkomment skridt til at få løst en væsentlig del af de udfordringer, som har vist sig med løbende indbetaling af obligatorisk pension.

For så vidt angår tolke, musikere m.fl. vil en indbetalingspligt i nogle tilfælde gå imod hensynet til de laveste indkomster. Indføres en indbetalingspligt ved udbetaling af A-indkomster til disse grupper vil det bl.a. medføre, at der skal indeholdes og indbetales til de pågældendes pensionsordning, selv om de pågældende kun har en begrænset indkomst.

GE finder, at der bør indsættes en beløbsgrænse, for hvor meget der bør indbetales til pension.

Forslaget er søgt indarbejdet.

Qeqqata Kommunua forstår ikke, hvorfor indbetalingsforpligtelsen skal ophøre 4 år før borgeren når pensionsalderen.

Ændringen har til hensigt at begrænse antallet af tilfælde, hvor en borger, der har nået pensionsalderen, fortsat skal indbetale til en pensionsordning fordi der ikke er indbetalt tilstrækkeligt i tidligere indkomstår. Bliver en borger pensioneret i forbindelse med at vedkommende bliver 66 år i 2020 vil borgeren også efter sin pensionering skulle indbetale til en pensionsordning, hvis vedkommende ikke har opfyldt sin opsparingsforpligtelse i 2018. Dette må anses for uhensigtsmæssigt og søges derfor imødegået med den foreslåede ændring.

Qeqqata Kommunua mener, at også de som har en indkomst på mindre end 100.000 kr. skal indbetale til en pensionsordning.

Naalakkersuisut er fortsat af den opfattelse, at der i loven bør tages hensyn til borgere med lave indkomster.

SISA har ingen bemærkninger til selve forslaget. SISA bemærker, at pensionskassen har indgået en rammeaftale med K.N.A.P.K. om pensionsopsparing. Denne rammeaftale gælder for både ejere som er selvstændigt erhvervsdrivende og medlem af K.N.A.P.K. og deres besætningsmedlemmer.

SISA påpeger desuden en regnefejl i bemærkningerne til § 1, nr. 3, stk. 3 og 4.

Regnefejlen er rettet.

Forsvarsministeriet finder, at undtagelserne i lovens § 2 bør udvides til også at omfatte kollektive statslige overenskomster. En sådan udvidelse vil skabe ensartethed for Forsvarsministeriets ansatte samt forenkle administrationen for både grønlandske og danske myndigheder.

Forslaget er ikke indarbejdet. I praksis skal Forsvarsministeriet på samme måde som andre arbejdsgivere indberette løn og pensionsudbetalinger til Skattestyrelsen. Dette er en almindelig og naturlig forpligtelse for arbejdsgivere. Ansatte i forsvaret er som mange andre ansatte i den offentlige forvaltning ansat på overenskomster, der medfører indbetalinger til pensionsordninger, der overstiger lovens minimumskrav. Når en ansat "overopfylder" sin forpligtelse i et ansættelsesforhold, giver det vedkommende mulighed for at "underopfylde" sin forpligtelse i andre sammenhænge. Det kan eksempelvis være relevant, hvis den ansatte har indtægter fra udlejning af ejendom eller fra selvstændig virksomhed.

Forsvarsministeriet foreslår, at der indsættes særlige bestemmelser for CS Pensionsfond og HKKF Fonde, som forvalter hovedparten af befalingsmænd og konstablers pensionsmidler,

idet mange af Forsvarsministeriets ansatte ellers vil falde uden for forslaget til § 1, stk. 3 (lovforslagets nr. 1).

Vurderet ud fra fondenes hjemmesider synes der umiddelbart at være tale om arbejdsmarkedspensionskasser undergivet tilsyn fra Finanstilsynet. Viser nærmere undersøgelser, at fondene ikke opfylder betingelserne i forslaget til § 1, stk. 3, vil et ændringsforslag blive overvejet.

Øvrige høringsparter havde ingen substantielle bemærkninger til forslaget.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til stk. 2

Det foreslås, at det ikke længere skal være obligatorisk at indbetale til sin pensionsordning, når der er 4 år til det indkomstår, en borger når pensionsalderen. Fylder en borger eksempelvis 67 år i 2025 ophører pligten fra og med 2021. Ændringen indebærer, at tidspunktet for ophør af den obligatoriske pensionsindbetaling fremrykkes med 4 år. Ændringen er ikke til hinder for, at der som følge af overenskomster m.v. eller efter eget ønske foretages indbetalinger til en pensionsordning i løbet af denne 4 års periode.

Til stk. 3

Det foreslås præciseret, at pensionsordningerne skal være oprettet i pensionskasser, livs- eller pensionsforsikringsselskaber, som har hjemsted i enten Danmark eller Grønland, eller i pengeinstitutter, som har hjemsted eller fast driftssted i Grønland. Det er endvidere en betingelse, at pensionskasserne m.fl. er omfattet af lov om finansiel virksomhed og har Finanstilsynets tilladelse til at drive den type virksomhed. Der er som udgangspunkt tale om en præcisering af de gældende regler.

Præciseringen indebærer dog, at det ikke vil være muligt at benytte pensionsleverandører, der har hjemsted i andre lande end Danmark eller Grønland eller, for pengeinstitutternes vedkommende, fast driftssted i Grønland, selv om danske myndigheder har godkendt disse udenlandske leverandører.

Til stk. 4

Med henblik på tilfælde, hvor der ansættes arbejdskraft udefra til udførelse af opgaver, som forventes afsluttet indenfor en 2-årig periode, foreslås skatteforvaltningen bemyndiget til at tillade, at der fortsat kan ske indbetaling til en bestående pensionsordning forudsat pensionsordningen er oprettet i Norge, Færøerne, Island eller et land, som er medlem af EU.

Disse lande er valgt, fordi der allerede foregår et omfattende samarbejde på bl.a. skatteområdet med de pågældende nordiske lande, mens lov om finansiel virksomhed bygger på et EU retligt grundlag og der derfor må forventes at gælde omtrent tilsvarende regler i de øvrige lande, som er gældende i Danmark og Grønland. Når tilladelsesperioden foreslås begrænset skyldes det, at skatteforvaltningen ikke har adgang til at indhente oplysninger hos de pågældende lande om de pågældende pensionsordninger.

Ansøgningen skal sendes til skatteforvaltningen i sammenhæng med ansættelsesforholdets etablering og senest inden 3 måneder efter borgeren er blevet begrænset eller fuld

skattepligtig til Grønland. Der tages herved hensyn til at både borgere og skatteforvaltning har behov for afklaring af retsstillingen i sådanne tilfælde.

Til nr. 2

Til stk. 1

Bestemmelsen foreslås udvidet til udover pensionsindbetalinger omfattet af bortseelsesret efter indkomstskattelovens § 41, stk. 2 også at omfatte pensionsindbetalinger omfattet af bortseelsesret efter indkomstskattelovens § 47 b, stk. 6. Herved sidestilles pensionsordninger oprettet i pengeinstitutter med pensionsordninger oprettet i pensionskasser og livs- eller pensionsforsikringselskaber.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til nugældende § 4, stk. 1. Det er dog tilføjet, at ydelser udbetalt i henhold til lov om tjenestemænd ligeledes er undtaget ved beregning af opførelsesgrundlaget. Som følge af tilføjelsen er der sket ændringer i bestemmelsens nummereringer.

Undtagelserne omfatter alene de ydelser, som udbetales i henhold til de i bestemmelsen anførte love. Modtager tjenestemænd eksempelvis ydelser, som ikke er en direkte følge af den lovgivning de omfattes af, vil disse ydelser indgå i de pågældendes opsparingsgrundlag efter lovens almindelige regler.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til nugældende § 4, stk. 2.

Til nr. 3

Bestemmelsen bygger på nugældende § 2 og § 3. Det vurderes, at en sammenskrivning vil gøre reglerne lettere tilgængelige for brugerne.

Herudover foreslås, at indbetalingspligten ophører, når der i et indkomstår er indbetalt 150.000 kr. eller mere til en persons pensionsordning. Indbetalingspligten genindtræder fra og med næste indkomstår.

Til stk. 1

Forslaget indebærer, at opsparingsforpligtelsen i 2021 og 2022 fastholdes på 6 procent, hvor den efter gældende regler ville være steget til 7 henholdsvis 8 procent.

Til stk. 2

Forslaget indebærer, at opsparingsforpligtelsen i forbindelse med skattepligtigt overskud af selvstændig virksomhed i 2021 og 2022 fastholdes på 4 procent, hvor den efter gældende regler ville være steget til 5 henholdsvis 6 procent.

Til stk. 3 og 4

Det foreslås, at personer med et opsparingsgrundlag på mellem 100.000 kr. og 150.000 kr. skal indbetale en andel af den til enhver tid gældende mindstesats. Andelen udgør 0 procent af mindstesatsen for personer med et opsparingsgrundlag på 100.000 kr. stigende til 100 procent af mindstesatsen for personer med et opsparingsgrundlag på 150.000 kr.

I 2021 vil en person omfattet af stk. 1 med et opsparingsgrundlag på 120.000 kr. således før skat mindst skulle indbetale 2.880 kr. $((120.000 \text{ kr.} \times 6 \%) \times 40 \%)$ til sin pensionsordning, mens en person med et opsparingsgrundlag på 150.000 kr. før skat mindst skal indbetale 9.000 kr. til sin pensionsordning. $((150.000 \text{ kr.} \times 6 \%) \times 100 \%)$.

Tilsvarende stiger den andel af mindstesatsen, som skal indbetales til en pensionsordning lineært, hvis det skattepligtige overskud af selvstændig virksomhed ligger mellem 100.001 kr. til 150.000 kr.

Til stk. 5

Med forslaget imødekommes et ønske om en beløbsgrænse form, hvor meget der bør indbetales til pension.

Til nr. 4

Naalakkersuisut foreslås bemyndiget til at udstede regler om, at virksomheder, som foretager indhandling af produkter fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl og husflid, skal indbetale bidrag til sælgernes pensionsordninger.

Da det vederlag køberne udbetaler i forbindelse med indhandling, svarer til sælgers omsætning, men ikke til sælgers overskud, foreslås Naalakkersuisut bemyndiget til i disse tilfælde at anvende satser, som er mindre end de, som gælder efter § 3, stk. 2. De således nedsatte satser ændrer ikke ved, at den pågældende borger i et indkomstår som minimum skal indbetale de bidrag til sin pensionsordning, der gør, at vedkommende kan opfylde reglerne i § 3, stk. 1 og 2.

I praksis vil der sandsynligvis være tilfælde, hvor køber ikke modtager korrekte oplysninger om en borgers pensionsordninger. Med henblik herpå foreslås Naalakkersuisut bemyndiget til at fastsætte regler om, at bidrag efter stk. 1 kan indbetales til skatteforvaltningen. Modtager skatteforvaltningen sådanne midler, overfører skatteforvaltningen bidragene til sælgers pensionsordning eller hvis skatteforvaltningen ikke er bekendt med, at sælgeren har en aktiv pensionsordning, kan skatteforvaltningen oprette en pensionsordning for vedkommende. Der henvises herved til reglerne i § 7, stk. 6 og 7, og § 8.

Til nr. 5

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 6

Til stk. 1

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til stk. 2

Bagatelgrænsen foreslås hævet fra 1.000 kr. til 2.000 kr. Der er herudover foreslået ændringer af redaktionel karakter.

Til stk. 3

Efter gældende regler kan en borger indbetale en eventuel difference vedrørende foregående indkomstår på sin pensionsordning inden 4 uger efter, at have modtaget en årsopgørelse fra skatteforvaltningen. Indbetalinger foretaget før opgørelsens dato eller efter udløbet af de 4 uger anses for foretaget i det indkomstår de indbetales.

Disse regler foreslås ændret således, at en borger som udgangspunkt kan foretage en indbetaling på ethvert tidspunkt og i sammenhæng med Inatsisartutlov om obligatorisk pensionsopsparing henføre det til et tidligere eller igangværende indkomstår. Eksempelvis vil det være muligt at henføre en indbetaling foretaget i marts måned til det foregående indkomstår, hvis en borger anmoder om det. Foretager en borger en indbetaling til sin pensionsordning uden at angive hvilket indkomstår indbetalingen vedrører, anses indbetalingen for at vedrøre det igangværende indkomstår. Har en borger differencer vedrørende flere tidligere indkomstår og foretager vedkommende en indbetaling med angivelse af at den vedrører differencer, men uden at oplyse et indkomstår anses indbetalingen at vedrøre det ældste indkomstår og derefter det næstældste.

Forslaget gælder alene i forhold til Inatsisartutlov om obligatorisk pensionsordning. Uanset ændringen beror det derfor fortsat på de skattemæssige principper, i hvilket indkomstår der skattemæssigt kan indrømmes fradrag for sådanne indbetalinger.

Modtager skatteforvaltningen ikke dokumentation for, at en borger har indbetalt sine differencer vedrørende tidligere indkomstår inden 1. november, kan differencerne opkræves som tillæg til skatteprocenterne eller som forhøjelser til skattebilletterne (B-skatteater). Tillæg og forhøjelser kan medgå til dækning af differencer vedrørende flere indkomstår. Der kan dog ikke opkræves tillæg eller forhøjelser for indkomstår, der ligger mere end 4 år forud for opkrævningsåret.

Har en lønmodtager eksempelvis differencer vedrørende 2018 ophører muligheden for at opkræve et tillæg til dækning af differencen ved udgangen af 2022.

Til stk. 4

Det foreslås, at tillæg maksimalt kan udgøre de for næste indkomstår gældende satser, jf. § 3, stk. 1 og 2. Er der 2022 foretaget en opgørelse, som viser en restforpligtelse for 2021, kan tillægget ved udstedelse af skattekort for 2023 således maksimalt udgøre 7 procent.

Derudover pålægges skatteforvaltningen at udstede et nyt skattekort uden tillæg, når det konstateres, at der er opkrævet tilstrækkeligt til at dække en persons differencer. Skatteforvaltningen vil foretage løbende opfølgninger i løbet af året baseret på de oplysninger, forvaltningen har modtaget fra ikke mindst de indberetningspligtige om indeholdte skatter og tillæg. Viser det sig ifølge de modtagne indberetninger, at en borger ikke længere er i difference, vil skatteforvaltningen sørge for at sende borgeren et nyt skattekort. Der vil være en vis ekspeditionstid forbundet med dette arbejde. Bl.a. derfor kan det forventes, at nogle af de, som modtager skattekort med tillæg, vil indbetale mere end differencerne.

Af administrative hensyn foreslås, at disse beløb anses for foreløbige skatter i det indkomstår, det konstateres, at der er indbetalt for meget. Forslaget medfører, at det for meget indbetalte beløb anses for en foreløbig skat. Som følge heraf vil eventuelt for meget indbetalte skatter blive udbetalt efter reglerne i § 25 i landstingslov om forvaltning af skatter. Borgeren vil i denne situation eksempelvis have krav på en godtgørelse på 2 procent, jf. bestemmelsens stk. 2.

Vurderer borgeren, at vedkommendes indkomstforhold vil afvige væsentligt fra det, som blev lagt til grund ved udstedelsen af skattekort, kan borgeren anmode skatteforvaltningen om en ændring heraf, jf. § 14 i landstingslov om forvaltning af skatter. Også bestemmelsen i landstingslovens § 15 kan vise sig relevant, såfremt en borger i løbet af året eller senest inden 1 måned efter at skatteforvaltningen har modtaget selvangivelsen mener at have indbetalt for meget i foreløbig skat.

Til stk. 5

I tilfælde hvor differencer skal opkræves ved skattebilletter, foreslås de opkrævet over højst 6 rater. I praksis vil differencerne således skulle være indbetalt senest den 20. juli.

Til stk. 6

Der er tale om videreførelse af den gældende stk. 4, idet der dog er foretaget en konsekvensændring.

Til stk. 7

Bestemmelsen foreslås ændret med henblik på håndtering af tilfælde, hvor en pensionsudbyder afviser at modtage indbetalinger fra skatteforvaltningen til en borgers pensionsordning

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne af § 7.

. Til nr. 8

Det foreslås, at der kan fastsættes bøder for overtrædelse af bekendtgørelser udstedt i medfør af Inatsisartutloven, og at bødeansvaret kan udstrækkes til selskaber m.v. og offentlige myndigheder.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagets nr. 4.

Til § 2

Det foreslås, at Inatsisartutloven skal træde i kraft den 1. januar 2021.